

Мића Б. Јовановић дописни члан Академије инжињерских наука Србије (АИНС) од 2012. Рођен је 1952. у Пироту, од оца др Божидара (проф. међународног права) и мајке др Мирјане (рођене Џанић, судије). Основну школу и гимназију завршио је у Београду. Технолошко-металуршки факултет Универзитета у Београду (УБ) завршио је 1975. магистрирао 1977. и докторирао 1987. Од 1976. до 1985. радио је у Институту за хемију, технологију и металургију у Београду на пословима од млађег до водећег истраживача. Биран је у сва научна и наставна звања. Био је доцент и ванредни професор на Технолошком факултету у Лесковцу, од 1992. до 1998. У звање ванредног и редовног професора биран је на Технолошко-металуршком факултету у Београду, где и данас ради. У научно-истраживачко

звавање научни саветник изабран је 1998. год. Успешно изводи наставу из више предмета на основним, мастер и докторским студијима из области технолошког пројектовања, са високим оценама у студентским анкетама. Аутор је четири уџбеника. Био је ментор 3 докторске дисертације, више магистарских теза и мастер радова и врло великог броја дипломских и завршних радова.

У списку научних и стручних радова има више од 500 референци. Објавио је монографску студију међународног значаја, 9 националних монографија и 5 монографских библиографских публикација. Има објављена 33 рада у међународним часописима (M21a-2, M21-8, M22-3, M23-18, M24-2) и 97 саопштења на сколовима међународног значаја. Публиковао је 53 рада у националним часописима, од којих 39 у водећим. Одржao је 4 предавања по позиву и има 37 саопштења на сколовима националног значаја. Руководио је са 22 научна и развојна државна пројекта и 60 пројекта сарадње са привредом. Аутор је 136 техничка решења, међу којима се издвајају решења у функцији заштите животне средине. Рецензент је великог броја научних радова, пројеката и техничке документације. Аутор је националне „Стратегије увођења чистије производње у Републици Србији“. Радови, по Scopus-у, цитирани су 236 пута, по Google Scholar-у 733 пута, H индекс износи 14, а i10 индекс 21 (децембар 2017.).

Поседује лиценцу одговорног пројектанта технолошких процеса и одговорног извођача технолошких постројења. Дугогодишњи је председник Комисије за полагање стручних испита за технолошку струку. Председник је Иницијативног одбора за формирање оделења инжењера технологије у Инжењерској Комори Србије. Положио је међународни испит за проверивача система квалитета прихваћен од IRCA међународног регистра сертификованих проверивача. Експерт је сертификационих тела LRQA и TUV. Радио је као експерт Светске Банке, ОЕБС и UNIDO. Члан је низа стручовних организација: Савеза хемијских инжењера, Удружења хемичара и технолога Србије (члан председништва) итд. Члан је Инжењерске Коморе Србије од оснивања, а члан њеног Надзорног одбора био је од 2004. до 2006. Руководио је образовним програмом за припрему полагања стручног испита за хемијско технолошку струку. Био је члан Научног већа Центра за менаџмент Универзитета у Београду. Био је члан Комитета за лабораторије Акредитационог тела Србије. Учествовао је у припреми низа конгреса и саветовања. Уређивао је специјализоване бројеве научних часописа и био је члан уређивачких одбора часописа и организационих и научних одбора конференција. Носилац је плакете заслужног члана Савеза инжењера и техничара Србије. Координатор је међуодељенског одбора АИНС за заштиту животне средине МОЖС и члан међуодељенског одбора за међународну сарадњу МОМС у АИНС.

Био је иницијатор увођења интернационалног образовања из области “Технологија и менаџмент” на УБ, био је координатор сарадње групације техничких факултета УБ са Интернационалним Институтом за Менаџмент (MBS) из Мастихта (Холандија) и Hong Kong Polytechnic University из Хонг Конг-а (Кина), те иницијатор сарадње Универзитета у Београду са Charles Sturt универзитетом (Аустралија) и Universidad de Buenos Aires (Аргентина).

Мића Б. Јовановић говори, чита и пише енглески језик, говори и чита француски, немачки и италијански језик и чита шпански, португалски и руски језик.

Породично стање: У браку је са Миром Јовановић (рођеном Радовић), отац двоје деце др Јована и Иве.